

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 303 คน ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม (ตาราง 2 – 13)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ (ตาราง 14 – 23)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ (ตาราง 24 – 110)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปบางประการเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม (ตาราง 111 – 112)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 303 คน เพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และได้จำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ และอายุ

อายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18	0	0	3	0.99	3	0.99
19	24	7.92	48	15.84	72	23.76
20	42	13.86	57	18.82	99	32.68
21	34	11.22	33	10.89	67	22.11
22	26	8.58	28	9.24	54	17.82
23	4	1.32	4	1.32	8	2.64
รวม	130	42.90	173	57.10	303	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 18.82 อายุ 19 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 และอายุ 21 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 ตามลำดับ และเป็นเพศชาย จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86 อายุ 21 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.22 และอายุ 22 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.58 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา ภาควิชา และสาขาวิชา

ภาควิชา/สาขาวิชา	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทั่วไป	68	22.45	63	20.79	0	0	0	0	131	43.24
กีฏวิทยาและโรคพืช	0	0	0	0	16	5.28	7	2.31	23	7.59
กีฏวิทยา	0	0	0	0	3	0.99	4	1.32	7	2.31
โรคพืช	0	0	0	0	13	4.29	3	0.99	16	5.28
พืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ	0	0	0	0	18	5.94	27	8.91	45	14.85
พืชไร่	0	0	0	0	5	1.65	11	3.63	16	5.28
พืชสวน	0	0	0	0	11	3.63	12	3.96	23	7.59
ปฐพีศาสตร์และอนุรักษศาสตร์	0	0	0	0	2	0.66	4	1.32	6	1.98
เศรษฐศาสตร์เกษตร และส่งเสริมเผยแพร่การเกษตร	17	5.61	16	5.28	10	3.30	21	6.93	64	21.12
เศรษฐศาสตร์เกษตร	17	5.61	16	5.28	6	1.98	15	4.95	54	17.82
ส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร	0	0	0	0	4	1.32	6	1.98	10	3.30
สัตวศาสตร์ และสัตว์น้ำ	0	0	0	0	20	6.60	20	6.60	40	13.20
รวม	85	28.06	79	26.07	64	21.12	75	24.75	303	100.00

จากตาราง 3 พบว่า คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบ่งหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรีออกเป็น 8 สาขาวิชา รวม 4 ภาควิชา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 ศึกษาในกระบวนวิชาทั่วไป (ยังไม่ได้แยกภาควิชา/สาขาวิชาในวันที่มีการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม) และมีผู้ตอบแบบสอบถามในระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ในจำนวนที่เหลืออีก 54 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 ที่ศึกษาในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร (เป็นสาขาวิชาเดียวที่ให้เลือกในช่วงสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ)

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ศึกษาอยู่ในภาควิชา/สาขาวิชาสัตวศาสตร์ และสัตว์น้ำมากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 รองลงมาคือสาขาวิชาพืชสวน ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.59 และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร และส่งเสริมเผยแพร่การเกษตร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	ภาคการศึกษาล่าสุด		สะสม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.00	25	8.25	14	4.62
2.00 - 2.49	98	32.34	122	40.26
2.50 - 2.99	119	39.28	122	40.26
มากกว่า 3.00	61	20.13	45	14.86
รวม	303	100.00	303	100.00
ค่าเฉลี่ย	2.58		2.54	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.46		0.41	

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.28 รองลงมาคือช่วง 2.00 – 2.49 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 32.34 และช่วงมากกว่า 3.00 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.13 ในขณะที่จำนวนผู้มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.00 – 2.49 เท่ากับช่วง 2.50 – 2.99 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.26 รองลงมาคือช่วงมากกว่า 3.00 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.86

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลำดับในครอบครัว

ลำดับในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุตรคนโต	97	32.02
บุตรคนกลาง	18	5.94
บุตรคนเล็ก	95	31.35
บุตรคนเดียว	93	30.69
รวม	303	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ลำดับในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุตรคนโต บุตรคนเล็ก และบุตรคนเดียวในจำนวนใกล้เคียงกัน โดยเป็นบุตรคนโตมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.02 รองลงมาเป็นบุตรคนเล็ก จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.35 และบุตรคนเดียว จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 30.69 ส่วนบุตรคนกลาง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94

ตาราง 6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	190	62.71
ญาติพี่น้อง	8	2.64
เฉพาะบิดา	5	1.65
เฉพาะมารดา	16	5.28
เพื่อน	64	21.12
คนเดียว	20	6.60
รวม	303	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 62.71 รองลงมาคือเพื่อน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.12 และอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60

ตาราง 7 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	253	83.50
แยกกันอยู่	27	8.91
บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	23	7.59
รวม	303	100.00

จากตาราง 7 พบว่า สถานภาพของบิดา/มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันมากที่สุด จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 83.50 รองลงมาคือแยกกันอยู่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.91 และบิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.59

ตาราง 8 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพของบิดา และมารดา

อาชีพ	บิดา		มารดา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	63	20.79	45	14.85
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	2.64	6	1.98
พนักงานบริษัทเอกชน	16	5.28	8	2.64
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	16.50	63	20.79
เกษตรกร	95	31.36	86	28.39
รับจ้าง	50	16.50	53	17.49
พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ว่างงาน	3	0.99	35	11.55
อื่นๆ	18	5.94	7	2.31
รวม	303	100.00	303	100.00

จากตาราง 8 พบว่า บิดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.36 รองลงมาคือข้าราชการ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.79 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพรับจ้างมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากัน คือ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50

ส่วนมารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด เช่นเดียวกัน ในจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.39 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.79 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.49

ตาราง 9 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงจำนวนเพื่อนสนิท

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 - 3 คน	99	32.67
4 - 7 คน	108	35.65
8 คนขึ้นไป	96	31.68
รวม	303	100.00
ค่าเฉลี่ย	6.48	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.15	

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 – 7 คน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 35.65 รองลงมาคือช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 – 3 คน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 8 คนขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 31.68

ตาราง 10 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	56	18.48
ไม่ทำ	247	81.52
รวม	303	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 81.52 และมีประวัติเคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.48

ตาราง 11 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ประสบการณ์	การเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม		การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	119	39.27	211	69.64
ไม่เคย	184	60.73	92	30.36
รวม	303	100.00	303	100.00

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 60.73 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.27 ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 69.64 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.36

ตาราง 12 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	1.32
ไม่เต็มใจ	11	3.63
เฉย ๆ	89	29.37
เต็มใจ	116	38.29
เต็มใจอย่างยิ่ง	83	27.39
รวม	303	100.00

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 38.29 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.37 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39

ตาราง 13 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	157	51.82
ไม่เคย	146	48.18
รวม	303	100.00

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำนวน 157 คิดเป็นร้อยละ 51.82 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 48.18

ส่วนที่ 2 ข้อมูลอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ข้อมูลค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันแสดงความ เมตตาและ ความเห็นอกเห็นใจ ต่อผู้อื่น	0 (0.0)	10 (3.3)	15 (5.0)	142 (46.9)	115 (38.0)	21 (6.9)	0.82	4.40 (มาก)
ฉันเป็นคนรักษา สัญญาและให้ความ สำคัญต่อข้อผูกพัน	0 (0.0)	4 (1.3)	28 (9.2)	138 (45.5)	98 (32.3)	35 (11.6)	0.86	4.44 (มาก)
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ ดีของผู้อื่นลับหลัง	3 (1.0)	25 (8.3)	67 (22.1)	119 (39.3)	73 (24.1)	16 (5.3)	1.05	3.93 (ค่อนข้างมาก)
ผลรวมของอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทาง อารมณ์							0.85	4.32 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 14 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน และอุปนิสัยย่อยฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และ 4.40 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้ อย่างเหมาะสม	1 (0.3)	9 (3.0)	55 (18.2)	137 (45.2)	80 (26.4)	21 (6.9)	0.93	4.15 (ค่อนข้าง มาก)
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึง จุดสนใจและความ ต้องการของคนที่ฉัน กำลังทำงานให้	0 (0.0)	6 (2.0)	35 (11.6)	124 (40.9)	106 (35.0)	32 (10.6)	0.90	4.41 (มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมด แรงหรือหมดสภาพ	0 (0.0)	5 (1.7)	24 (7.9)	129 (42.6)	107 (35.3)	38 (12.5)	0.87	4.49 (มาก)
ผลรวมของอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต							0.86	4.42 (มาก)

จากตาราง 15 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ และอุปนิสัยย่อยในข้อเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ 4.41 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้
อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันควบคุมชีวิตตัวเอง ได้	0 (0.0)	10 (3.3)	29 (9.6)	103 (34.0)	115 (38.0)	46 (15.2)	0.97	4.52 (มาก)
ฉันทุ่มเทความพยายาม ในสิ่งที่ฉันสามารถทำ ได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	0 (0.0)	6 (2.0)	31 (10.2)	139 (45.9)	98 (32.3)	29 (9.6)	0.87	4.37 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะ โทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบ ข้าง	0 (0.0)	5 (1.7)	29 (9.6)	142 (46.9)	94 (31.0)	33 (10.9)	0.87	4.40 (มาก)
ผลรวมของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ ก่อน							0.87	4.50 (มาก)

จากตาราง 16 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ อุปนิสัยย่อยในข้อฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทุ่มเทความสามารณในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งสามอุปนิสัยย่อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52, 4.40 และ 4.37 ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	2 (0.7)	12 (4.0)	40 (13.2)	100 (33.0)	94 (31.0)	55 (18.2)	1.09	4.44 (มาก)
ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	1 (0.3)	5 (1.7)	71 (23.4)	123 (40.6)	84 (27.7)	19 (6.3)	0.92	4.13 (ค่อนข้าง มาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	3 (1.0)	17 (5.6)	83 (27.4)	119 (39.3)	67 (22.1)	14 (4.6)	0.99	3.90 (ค่อนข้าง มาก)
ผลรวมของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ							0.91	4.17 (ค่อนข้าง มาก)

จากตาราง 17 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อุปนิสัยย่อยในข้อฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ 3.90 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันมีวินัยในการทำตาม แผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวัน ประกันพรุ่ง ไม่ปล่อย เวลาให้สูญเปล่า และ อื่น ๆ)	4 (1.3)	24 (7.9)	80 (26.4)	129 (42.6)	57 (18.8)	9 (3.0)	0.98	3.79 (ค่อนข้าง มาก)
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรม ต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำ ในชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน	3 (1.0)	16 (5.3)	65 (21.5)	147 (48.5)	56 (18.5)	16 (5.3)	0.95	3.94 (ค่อนข้าง มาก)
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวัน มีความหมายและเป็น ส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉัน ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ในชีวิต	2 (0.7)	10 (3.3)	53 (17.5)	130 (42.9)	92 (30.4)	16 (5.3)	0.93	4.15 (ค่อนข้าง มาก)
ผลรวมของอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับ ความสำคัญ							0.88	3.94 (ค่อนข้าง มาก)

จากตาราง 18 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต อุปนิสัยย่อยในข้อฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน

และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 3.94 และ 3.79 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของฉันเอง	2 (0.7)	9 (3.0)	32 (10.6)	152 (50.2)	86 (28.4)	22 (7.3)	0.90	4.24 (ค่อนข้างมาก)
ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น	1 (0.3)	4 (1.3)	23 (7.6)	109 (36.0)	118 (38.9)	48 (15.8)	0.91	4.59 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0 (0.0)	4 (1.3)	27 (8.9)	131 (43.2)	105 (34.7)	36 (11.9)	0.86	4.47 (มาก)
ผลรวมของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ							0.86	4.54 (มาก)

จากตาราง 19 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.47 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของฉันเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น	2 (0.7)	8 (2.6)	41 (13.5)	133 (43.9)	72 (23.8)	47 (15.5)	1.02	4.34 (มาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น	0 (0.0)	4 (1.3)	26 (8.6)	135 (44.6)	113 (37.3)	25 (8.3)	0.81	4.43 (มาก)
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น	0 (0.0)	7 (2.3)	34 (11.2)	127 (41.9)	108 (35.6)	27 (8.9)	0.88	4.38 (มาก)
ผลรวมของอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา							0.89	4.44 (มาก)

จากตาราง 20 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยในข้อเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43, 4.38 และ 4.34 ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
	ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น	0 (0.0)	5 (1.7)	43 (14.2)	141 (46.5)	99 (32.7)		
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า	2 (0.7)	10 (3.3)	58 (19.1)	139 (45.9)	76 (25.1)	18 (5.9)	0.93	4.09 (ค่อนข้างมาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	1 (0.3)	8 (2.6)	69 (22.8)	123 (40.6)	80 (26.4)	22 (7.3)	0.95	4.12 (ค่อนข้างมาก)
ผลรวมของอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง							0.87	4.17 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 21 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยในข้อฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25, 4.12 และ 4.09 ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางกายและ ความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	1 (0.3)	2 (0.7)	43 (14.2)	131 (43.2)	85 (28.1)	41 (13.5)	0.94	4.39 (มาก)
ฉันพยายามอย่างมากที่ จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0 (0.0)	6 (2.0)	31 (10.2)	138 (45.5)	91 (30.0)	37 (12.2)	0.90	4.40 (มาก)
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	1 (0.3)	7 (2.3)	31 (10.2)	96 (31.7)	97 (32.0)	71 (23.4)	1.04	4.63 (มาก)
ผลรวมของอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ							0.92	4.53 (มาก)

จากตาราง 22 พบว่า ผลรวมของอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันใช้เวลาในการหาความหมายและมีความสุขในชีวิต อุปนิสัยย่อยในข้อฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63, 4.40 และ 4.39

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)			
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย ขณะส่วนตน (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	0 (0.0)	5 (1.7)	37 (12.2)	121 (39.9)	114 (37.6)	26 (8.6)	0.87	4.39 (มาก)
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย ขณะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	1 (0.3)	3 (1.0)	28 (9.2)	116 (38.3)	107 (35.3)	48 (15.8)	0.92	4.55 (มาก)
ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0 (0.0)	4 (1.3)	19 (6.3)	129 (42.6)	128 (42.2)	23 (7.6)	0.78	4.49 (มาก)

จากตาราง 23 พบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39, 4.55 และ 4.49 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ข้อมูลความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกรายละเอียดของสมมติฐานได้ดังนี้

ตาราง 24 แสดงเลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
สาขาวิชา	16	17	18	19	20
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	21	22	23	24	25
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	26	27	28	29	30
ลำดับในครอบครัว	31	32	33	34	35
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	36	37	38	39	40
สถานภาพของบิดา/มารดา	41	42	43	44	45
อาชีพของบิดา	46	47	48	49	50
อาชีพของมารดา	51	52	53	54	55
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	56	57	58	59	60
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	61	62	63	64	65
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	66	67	68	69	70
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	71	72	73	74	75
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	76	77	78	79	80
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	81	82	83	84	85

A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	130	4.15	0.952	0.083
หญิง	173	4.45	0.735	0.056

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .408 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาชาย เท่ากับ 0.297

สมมติฐานที่ 2

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	130	4.31	.922	.081
หญิง	173	4.50	.811	.062

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .296 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .059 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	130	4.25	.951	.083
หญิง	173	4.50	.790	.060

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .071 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาชาย เท่ากับ 0.243

สมมติฐานที่ 4

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	130	4.39	1.008	.088
หญิง	173	4.66	.837	.064

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .056 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชาย เท่ากับ 0.272

สมมติฐานที่ 5

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	130	4.35	.861	.076
หญิง	173	4.58	.699	.053

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .046 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Not Assumed เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาชาย เท่ากับ 0.230

สมมติฐานที่ 6

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

30.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	75	4.48	0.795	0.092
20 - 21 ปี	166	4.22	0.846	0.066
22 - 23 ปี	62	4.42	0.879	0.112

30.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.056	2	300	.349

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .349 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

30.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.294	2	2.147	3.038	.051
ภายในกลุ่ม	212.010	300	0.707		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .051 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

31.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	75	4.60	.805	.093
20 - 21 ปี	166	4.33	.834	.065
22 - 23 ปี	62	4.42	.984	.125

31.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.955	2	300	.143

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .143 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

31.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.730	2	1.865	2.522	.082
ภายในกลุ่ม	221.874	300	.740		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .082 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล

32.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	75	4.52	.828	.096
20 - 21 ปี	166	4.30	.889	.069
22 - 23 ปี	62	4.50	.844	.107

32.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.062	2	300	.940

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .940 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

32.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.508	2	1.754	2.341	.098
ภายในกลุ่ม	224.756	300	.749		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .098 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

33.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	75	4.64	.849	.098
20 - 21 ปี	166	4.46	.951	.074
22 - 23 ปี	62	4.68	.919	.117

33.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.449	2	300	.639

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .639 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

33.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.023	2	1.511	1.785	.170
ภายในกลุ่ม	254.033	300	.847		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .170 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

34.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	75	4.60	.753	.087
20 - 21 ปี	166	4.40	.801	.062
22 - 23 ปี	62	4.58	.737	.094

34.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.129	2	300	.879

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .879 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

34.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.827	2	1.414	2.345	.098
ภายในกลุ่ม	180.856	300	.603		
รวม	183.683	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .098 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

35.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	85	4.48	.766	.083
2	79	4.24	.804	.090
3	64	4.17	.883	.110
4	75	4.36	.925	.107

35.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.196	3	299	.311

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .311 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

35.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.260	3	1.420	2.002	.114
ภายในกลุ่ม	212.043	299	.709		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .114 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

36.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	85	4.61	.773	.084
2	79	4.43	.843	.095
3	64	4.27	.913	.114
4	75	4.31	.915	.106

36.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.190	3	299	.903

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .903 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

36.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.618	3	1.873	2.545	.056
ภายในกลุ่ม	219.986	299	.736		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .056 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 37 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

37.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	85	4.54	.810	.088
2	79	4.37	.850	.096
3	64	4.20	.979	.122
4	75	4.41	.840	.097

37.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.658	3	299	.578

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .578 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

37.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.258	3	1.419	1.894	.131
ภายในกลุ่ม	224.006	299	.749		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .131 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

38.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	85	4.71	.857	.093
2	79	4.38	.805	.091
3	64	4.41	1.123	.140
4	75	4.67	.890	.103

38.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.261	3	299	.022

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 15

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

39.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	85	4.64	.738	.080
2	79	4.43	.796	.090
3	64	4.34	.877	.110
4	75	4.49	.705	.081

39.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.777	3	299	.507

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .507 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

39.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.438	3	1.146	1.901	.129
ภายในกลุ่ม	180.245	299	.603		
รวม	183.683	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .129 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 40 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

40.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ทั่วไป	131	4.38	.769	.067
กัญญาวิทยา	7	4.14	.690	.261
โรคพืช	16	4.50	1.033	.258
พืชไร่	16	4.06	.998	.249
พืชสวน	23	4.30	.974	.203
ปฐพีศาสตร์	6	4.00	.632	.258
เศรษฐศาสตร์เกษตร	54	4.44	.883	.120
ส่งเสริมและเผยแพร่ การเกษตร	10	4.30	.949	.300
สัตวศาสตร์ และสัตว์น้ำ	40	4.10	.841	.133

28.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.202	8	294	.297

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .297 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

28.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.690	8	.711	.993	.442
ภายในกลุ่ม	210.614	294	.716		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .442 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชากับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

41.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ทั่วไป	131	4.46	.747	.065
ศึกษาศาสตร์	7	4.14	.378	.143
โรคพืช	16	4.19	.750	.188
พืชไร่	16	4.25	1.065	.266
พืชสวน	23	4.43	1.037	.216
ปฐพีศาสตร์	6	3.33	.516	.211
เศรษฐศาสตร์เกษตร	54	4.74	.894	.122
ส่งเสริมและเผยแพร่ การเกษตร	10	4.30	1.059	.335
สัตวศาสตร์ และสัตว์น้ำ	40	4.23	.920	.145

41.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.116	8	294	.034

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 18

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 42 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

42.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ทั่วไป	131	4.41	.803	.070
กัญฉุคทศน	7	4.43	.787	.297
โรคพืช	16	4.38	.619	.155
พืชไร่	16	4.25	.683	.171
พืชสวน	23	4.30	1.105	.230
ปฐพีศาคศร์	6	4.33	.816	.333
เศรษฐศาคศร์เกษตร	54	4.65	.850	.116
ส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร	10	4.20	1.033	.327
สัตวศาคศร์ และสัตวน้ำ	40	4.15	1.051	.166

42.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.759	8	294	.085

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .085 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

42.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.842	8	.855	1.136	.339
ภายในกลุ่ม	221.422	294	.753		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .339 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 43 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม

43.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อช่วย ชนะในสังคม	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ทั่วไป	131	4.47	.826	.072
กฎหมาย	7	4.57	.535	.202
โรคพืช	16	4.56	1.031	.258
พืชไร่	16	4.38	.719	.180
พืชสวน	23	4.52	1.201	.250
ปฐพีศาสตร์	6	4.00	1.095	.447
เศรษฐศาสตร์เกษตร	54	4.87	.848	.115
ส่งเสริมและเผยแพร่ การเกษตร	10	4.60	.966	.306
สัตวศาสตร์ และสัตว์น้ำ	40	4.50	1.132	.179

43.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.166	8	294	.030

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 20

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 44 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

44.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ทั่วไป	131	4.50	.727	.064
กีฏวิทยา	7	4.57	.535	.202
โรคพืช	16	4.44	.629	.157
พืชไร่	16	4.38	.719	.180
พืชสวน	23	4.43	.896	.187
ปฐพีศาสตร์	6	4.17	.753	.307
เศรษฐศาสตร์เกษตร	54	4.70	.816	.111
ส่งเสริมและเผยแพร่ การเกษตร	10	4.30	.949	.300
สัตวศาสตร์ และสัตวน้ำ	40	4.33	.888	.140

44.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.629	8	294	.753

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .753 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

44.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.914	8	.614	1.010	.428
ภายในกลุ่ม	178.770	294	.608		
รวม	183.683	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .428 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 45 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

45.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	25	4.64	.860	.172
2.00 - 2.49	98	4.24	.874	.088
2.50 - 2.99	119	4.39	.825	.076
มากกว่า 3.00	61	4.20	.813	.104

45.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.593	3	299	.620

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .620 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

45.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.563	3	1.521	2.148	.094
ภายในกลุ่ม	211.740	299	.708		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .094 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 46 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

46.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	25	4.56	.917	.183
2.00 - 2.49	98	4.27	.844	.085
2.50 - 2.99	119	4.50	.862	.079
มากกว่า 3.00	61	4.43	.865	.111

46.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.663	3	299	.575

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .575 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

46.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.676	3	1.225	1.651	.178
ภายในกลุ่ม	221.928	299	.742		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .178 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 23

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

47.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	25	4.52	.872	.174
2.00 - 2.49	98	4.34	.885	.089
2.50 - 2.99	119	4.44	.889	.082
มากกว่า 3.00	61	4.34	.814	.104

47.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.342	3	299	.795

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .795 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

47.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.088	3	.363	.478	.698
ภายในกลุ่ม	227.176	299	.760		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .698 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

48.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	25	4.48	.770	.154
2.00 - 2.49	98	4.45	.898	.091
2.50 - 2.99	119	4.71	.942	.086
มากกว่า 3.00	61	4.43	.957	.122

48.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.588	3	299	.623

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .623 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

48.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.947	3	1.649	1.956	.121
ภายในกลุ่ม	252.109	299	.843		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .121 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 49 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับภาพรวม 7 อนุพันธ์สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

49.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุพันธ์สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	25	4.64	.810	.162
2.00 - 2.49	98	4.38	.780	.079
2.50 - 2.99	119	4.59	.775	.071
มากกว่า 3.00	61	4.39	.759	.097

49.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.264	3	299	.852

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .852 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

49.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.512	3	1.171	1.943	.123
ภายในกลุ่ม	180.172	299	.603		
รวม	183.683	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .123 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อนุพันธ์สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 26

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ย สะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 50 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

50.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	14	4.93	.829	.221
2.00 - 2.49	122	4.29	.895	.081
2.50 - 2.99	122	4.32	.816	.074
มากกว่า 3.00	45	4.24	.743	.111

50.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.782	3	299	.505

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .505 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

50.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.572	3	1.857	2.635	.050
ภายในกลุ่ม	210.731	299	.705		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .05 ซึ่งเท่ากับค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 51 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

51.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	14	4.86	1.027	.275
2.00 - 2.49	122	4.27	.843	.076
2.50 - 2.99	122	4.43	.822	.074
มากกว่า 3.00	45	4.64	.908	.135

51.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.223	3	299	.301

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .301 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

51.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.668	3	2.556	3.507	.016
ภายในกลุ่ม	217.935	299	.729		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่ (โดยวิธีของ Scheffe) ต่อไป

51.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	.587	.241	.118
	2.50 – 2.99	.431	.241	.364
	มากกว่า 3.00	.213	.261	.882
2.00 – 2.49	2.50 – 2.99	-.156	.109	.567
	มากกว่า 3.00	-.374	.149	.100
2.50 – 2.99	มากกว่า 3.00	-.218	.149	.543

จากการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่มีค่า Sig. ใดที่น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี LSD ต่อไป

51.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	.587*	.241	.015
	2.50 – 2.99	.431	.241	.075
	มากกว่า 3.00	.213	.261	.416
2.00 – 2.49	2.50 – 2.99	-.156	.109	.155
	มากกว่า 3.00	-.374*	.149	.013
2.50 – 2.99	มากกว่า 3.00	-.218	.149	.144

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า มี 2 คู่ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 คือ ระหว่างผู้ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 และช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 และ ระหว่างผู้ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 และช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .015 และ .013 ตามลำดับ โดยผู้ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตน้อยกว่าผู้ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 และน้อยกว่าช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 เท่ากับ 0.587 และ 0.374 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 28

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ย สะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 52 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

52.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	14	4.64	.929	.248
2.00 - 2.49	122	4.29	.904	.082
2.50 - 2.99	122	4.45	.854	.077
มากกว่า 3.00	45	4.44	.785	.117

52.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.515	3	299	.672

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .672 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

52.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.775	3	.925	1.226	.300
ภายในกลุ่ม	225.489	299	.754		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .300 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 53 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

53.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	14	4.71	.825	.221
2.00 - 2.49	122	4.41	.916	.083
2.50 - 2.99	122	4.61	.940	.085
มากกว่า 3.00	45	4.69	.900	.134

53.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.161	3	299	.922

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .922 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

53.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.153	3	1.384	1.637	.181
ภายในกลุ่ม	252.903	299	.846		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .181 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 54 แสดงผลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

54.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	14	4.79	.893	.239
2.00 - 2.49	122	4.36	.804	.073
2.50 - 2.99	122	4.57	.738	.067
มากกว่า 3.00	45	4.49	.757	.113

54.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.736	3	299	.531

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .531 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

54.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.114	3	1.371	2.284	.079
ภายในกลุ่ม	179.569	299	.601		
รวม	183.683	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .079 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อนุสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 31

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอนุสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอนุสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอนุสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 55 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

55.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	97	4.23	.952	.097
บุตรคนกลาง	18	4.22	1.114	.263
บุตรคนเล็ก	95	4.34	.738	.076
บุตรคนเดียว	93	4.43	.772	.080

55.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.634	3	299	.182

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .182 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 จุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

55.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.165	3	.722	1.008	.390
ภายในกลุ่ม	214.138	299	.716		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .390 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 56 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

56.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	97	4.47	.914	.093
บุตรคนกลาง	18	4.33	.970	.229
บุตรคนเล็ก	95	4.37	.864	.089
บุตรคนเดียว	93	4.42	.798	.083

56.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.562	3	299	.640

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .640 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

56.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.668	3	.223	.296	.828
ภายในกลุ่ม	224.936	299	.752		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .828 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 57 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

57.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	97	4.38	.906	.092
บุตรคนกลาง	18	4.33	.970	.229
บุตรคนเล็ก	95	4.43	.919	.094
บุตรคนเดียว	93	4.38	.765	.079

57.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.899	3	299	.130

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .130 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

57.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.244	3	.081	.107	.956
ภายในกลุ่ม	228.020	299	.763		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .956 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95% หรือ ความสำเร็จ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 58 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

58.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	97	4.55	1.021	.104
บุตรคนกลาง	18	4.44	1.042	.246
บุตรคนเล็ก	95	4.61	.926	.095
บุตรคนเดียว	93	4.51	.789	.082

58.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.883	3	299	.132

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .132 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

58.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.734	3	.245	.285	.836
ภายในกลุ่ม	256.322	299	.857		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .836 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 59 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

59.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับใน ครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	97	4.46	.890	.090
บุตรคนกลาง	18	4.39	.916	.216
บุตรคนเล็ก	95	4.53	.742	.076
บุตรคนเดียว	93	4.48	.669	.069

59.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.784	3	299	.041

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05
ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบ
ค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 36

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่
ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย
เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 60 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

60.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	190	4.29	.870	.063
ญาติพี่น้อง	8	4.38	.518	.183
เฉพาะบิดา	5	4.00	1.414	.632
เฉพาะมารดา	16	4.69	.873	.218
เพื่อน	64	4.27	.718	.090
คนเดียว	20	4.60	.883	.197

60.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.032	5	297	.399

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .399 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

60.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.628	5	.926	1.299	.264
ภายในกลุ่ม	211.676	297	.713		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .264 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 61 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

61.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	190	4.44	.869	.063
ญาติพี่น้อง	8	3.88	.991	.350
เฉพาะบิดา	5	3.40	1.140	.510
เฉพาะมารดา	16	4.63	.719	.180
เพื่อน	64	4.53	.816	.102
คนเดียว	20	4.15	.745	.167

61.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.671	5	297	.141

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .141 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

61.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.519	5	2.110	2.914	.014
ภายในกลุ่ม	215.055	297	.724		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่ (โดยวิธีของ Scheffe) ต่อไป

61.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	.562	.307	.647
	เฉพาะบิดา	1.037	.386	.207
	เฉพาะมารดา	-.188	.222	.982
	เพื่อน	-.094	.123	.988
	คนเดียว	.287	.200	.841
ญาติพี่น้อง	เฉพาะบิดา	.475	.485	.966
	เฉพาะมารดา	-.750	.368	.530
	เพื่อน	-.656	.319	.518
	คนเดียว	-.275	.356	.988
เฉพาะบิดา	เฉพาะมารดา	-1.225	.436	.166
	เพื่อน	-1.131	.395	.149
	คนเดียว	-.750	.425	.684
เฉพาะมารดา	เพื่อน	.094	.238	1.000
	คนเดียว	.475	.285	.735
เพื่อน	คนเดียว	.381	.218	.691

จากการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่มีค่า Sig. ใดที่น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD ต่อไป

61.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี LSD)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	.562	.307	.068
	เฉพาะบิดา	1.037*	.386	.008
	เฉพาะมารดา	-.188	.222	.396
	เพื่อน	-.094	.123	.443
	คนเดียว	.287	.200	.153
ญาติพี่น้อง	เฉพาะบิดา	.475	.485	.328
	เฉพาะมารดา	-.750*	.368	.043
	เพื่อน	-.656*	.319	.041
	คนเดียว	-.275	.356	.440
เฉพาะบิดา	เฉพาะมารดา	-1.225*	.436	.005
	เพื่อน	-1.131*	.395	.004
	คนเดียว	-.750	.425	.079
เฉพาะมารดา	เพื่อน	.094	.238	.694
	คนเดียว	.475	.285	.097
เพื่อน	คนเดียว	.381	.218	.081

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า มี 5 คู่ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 โดยผู้ที่อาศัยอยู่เฉพาะกับบิดามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตน้อยกว่าผู้ที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา เฉพาะกับมารดา และเพื่อน เท่ากับ 1.037 1.225 และ 1.131 ตามลำดับ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .008 .005 และ .004 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตน้อยกว่าผู้ที่อาศัยอยู่เฉพาะกับมารดา และเพื่อนเท่ากับ 0.750 และ 0.656 ตามลำดับ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .043 และ .041 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 38

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 62 แสดงผลการวิเคราะห์บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

62.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	190	4.42	.867	.063
ญาติพี่น้อง	8	3.88	.641	.227
เฉพาะบิดา	5	4.00	1.225	.548
เฉพาะมารดา	16	4.38	1.025	.256
เพื่อน	64	4.44	.833	.104
คนเดียว	20	4.35	.875	.196

62.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.000	5	297	.418

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .418 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

62.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.186	5	.637	.841	.522
ภายในกลุ่ม	225.078	297	.758		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .522 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 39

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 63 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

63.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	190	4.51	.947	.069
ญาติพี่น้อง	8	4.25	.463	.164
เฉพาะบิดา	5	4.40	.894	.400
เฉพาะมารดา	16	4.56	1.094	.273
เพื่อน	64	4.58	.851	.106
คนเดียว	20	5.00	.858	.192

63.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.676	5	297	.140

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .140 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

63.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.314	5	1.063	1.254	.284
ภายในกลุ่ม	251.743	297	.848		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .284 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 64 แสดงผลการวิเคราะห์บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

64.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	190	4.49	.815	.059
ญาติพี่น้อง	8	4.13	.354	.125
เฉพาะบิดา	5	3.80	.837	.374
เฉพาะมารดา	16	4.38	.885	.221
เพื่อน	64	4.59	.706	.088
คนเดียว	20	4.50	.607	.136

64.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.820	5	297	.017

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 41

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 65 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

65.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	253	4.30	.847	.053
แยกกันอยู่	27	4.30	.869	.167
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	23	4.65	.775	.162

65.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.024	2	300	.976

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .976 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

65.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.690	2	1.345	1.889	.153
ภายในกลุ่ม	213.614	300	.712		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .153 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 66 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

66.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	253	4.43	.855	.054
แยกกันอยู่	27	4.19	.962	.185
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	23	4.52	.846	.176

66.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.085	2	300	.919

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .919 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

66.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.751	2	.876	1.173	.311
ภายในกลุ่ม	223.853	300	.746		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .311 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95% หรือ ความสำเร็จ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 67 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

67.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	253	4.41	.867	.054
แยกกันอยู่	27	4.11	.934	.180
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	23	4.52	.790	.165

67.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.161	2	300	.852

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .852 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

67.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.609	2	1.305	1.734	.178
ภายในกลุ่ม	225.655	300	.752		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .178 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 68 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

68.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	253	4.55	.931	.059
แยกกันอยู่	27	4.37	.792	.152
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	23	4.70	.974	.203

68.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.183	2	300	.308

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .308 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

68.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.361	2	.680	.798	.451
ภายในกลุ่ม	255.696	300	.852		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .451 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 69 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

69.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	253	4.51	.790	.050
แยกกันอยู่	27	4.22	.847	.163
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	23	4.52	.511	.106

69.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.835	2	300	.161

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .161 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

69.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.052	2	1.026	1.695	.185
ภายในกลุ่ม	181.631	300	.605		
รวม	183.683	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .185 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 46

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 70 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

70.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.06	.840	.106
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.63	.916	.324
พนักงานบริษัทเอกชน	16	4.31	.602	.151
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.16	.976	.138
เกษตรกร	95	4.34	.780	.080
รับจ้าง	50	4.68	.868	.123
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	4.33	.577	.333
อื่นๆ	18	4.50	.618	.146

70.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.937	7	295	.478

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .478 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

70.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.257	7	1.894	2.752	.009
ภายในกลุ่ม	203.046	295	.688		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่ (โดยวิธีของ Scheffe) ต่อไป

70.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

อาชีพของบิดา (i)	อาชีพของบิดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.562	.311	.860
	พนักงานบริษัทเอกชน	-.249	.232	.992
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-.097	.157	1.000
	เกษตรกร	-.273	.135	.766
	รับจ้าง	-.617*	.157	.034
	พ่อบ้าน/ว่างงาน	-.270	.490	1.000
	อื่นๆ	-.437	.222	.793
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	.313	.359	.998
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.465	.316	.949
	เกษตรกร	.288	.305	.996
	รับจ้าง	-.055	.316	1.000
	พ่อบ้าน/ว่างงาน	.292	.562	1.000
	อื่นๆ	.125	.353	1.000
พนักงานบริษัทเอกชน	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.153	.238	1.000
	เกษตรกร	-.024	.224	1.000
	รับจ้าง	-.367	.238	.935
	พ่อบ้าน/ว่างงาน	-.021	.522	1.000
	อื่นๆ	-.188	.285	1.000
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	-.177	.145	.982
	รับจ้าง	-.520	.166	.204
	พ่อบ้าน/ว่างงาน	-.173	.493	1.000
	อื่นๆ	-.340	.228	.946

70.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe) (ต่อ)

อาชีพของบิดา (i)	อาชีพของบิดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เกษตรกร	รับจ้าง	-.343	.145	.587
	พ่อบ้าน/ว่างงาน	.004	.486	1.000
	อื่นๆ	-.163	.213	.999
รับจ้าง	พ่อบ้าน/ว่างงาน	.347	.493	.999
	อื่นๆ	.180	.228	.999
พ่อบ้าน/ว่างงาน	อื่นๆ	-.167	.517	1.000

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีค่า Sig. เท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 คือ ระหว่างอาชีพข้าราชการ และอาชีพรับจ้าง โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดามีอาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ น้อยกว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดามีอาชีพรับจ้างเท่ากับ 0.617

สมมติฐานที่ 47

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 71 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพอของบิดากับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

71.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.29	.792	.100
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.25	1.165	.412
พนักงานบริษัทเอกชน	16	4.13	.500	.125
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.42	.785	.111
เกษตรกร	95	4.41	.893	.092
รับจ้าง	50	4.58	.971	.137
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	5.67	.577	.333
อื่นๆ	18	4.56	.856	.202

71.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.393	7	295	.021

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 48

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน
สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 72 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

72.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัย ชนะส่วนตัว	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.35	.936	.118
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.13	.641	.227
พนักงานบริษัทเอกชน	16	4.19	.655	.164
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.40	.969	.137
เกษตรกร	95	4.35	.872	.090
รับจ้าง	50	4.56	.787	.111
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	5.33	.577	.333
อื่นๆ	18	4.44	.784	.185

72.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.966	7	295	.060

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .060 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

72.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.666	7	.809	1.073	.381
ภายในกลุ่ม	222.598	295	.755		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .381 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 73 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม

73.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อช่วย ชนะในสังคม	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.44	1.044	.132
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.25	.707	.250
พนักงานบริษัทเอกชน	16	4.56	.727	.182
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.48	1.147	.162
เกษตรกร	95	4.56	.847	.087
รับจ้าง	50	4.76	.716	.101
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	5.00	1.000	.577
อื่นๆ	18	4.50	.924	.218

73.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.901	7	295	.006

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 50

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพแตกต่างกัน

ตาราง 74 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของบิดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

74.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.48	.913	.115
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.25	.707	.250
พนักงานบริษัทเอกชน	16	4.31	.704	.176
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.44	.884	.125
เกษตรกร	95	4.45	.726	.074
รับจ้าง	50	4.64	.693	.098
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	5.33	.577	.333
อื่นๆ	18	4.50	.514	.121

74.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.775	7	295	.092

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .092 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

74.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.488	7	.641	1.055	.393
ภายในกลุ่ม	179.195	295	.607		
รวม	183.683	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .393 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 75 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

75.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	45	4.04	.999	.149
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	4.33	.516	.211
พนักงานบริษัทเอกชน	8	3.75	.886	.313
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	4.32	.858	.108
เกษตรกร	86	4.38	.754	.081
รับจ้าง	53	4.49	.800	.110
แม่บ้าน/ว่างงาน	35	4.31	.796	.135
อื่นๆ	7	4.86	1.069	.404

75.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.634	7	295	.728

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .728 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

75.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.926	7	1.418	2.027	.052
ภายในกลุ่ม	206.378	295	.700		
รวม	216.304	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .052 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 76 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของมารดากับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

76.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	45	4.33	.853	.127
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	4.17	.753	.307
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.25	.707	.250
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	4.38	.771	.097
เกษตรกร	86	4.47	.916	.099
รับจ้าง	53	4.53	.932	.128
แม่บ้าน/ว่างงาน	35	4.34	.873	.147
อื่นๆ	7	4.57	.976	.369

76.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.691	7	295	.679

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .679 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

76.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.211	7	.316	.417	.891
ภายในกลุ่ม	223.393	295	.757		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .891 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 77 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตน

77.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชี้ ชนะส่วนตน	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	45	4.40	1.074	.160
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	4.17	.408	.167
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.38	1.061	.375
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	4.43	.817	.103
เกษตรกร	86	4.43	.861	.093
รับจ้าง	53	4.40	.840	.115
แม่บ้าน/ว่างงาน	35	4.26	.780	.132
อื่นๆ	7	4.43	.976	.369

77.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.791	7	295	.089

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .089 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

77.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.166	7	.167	.216	.981
ภายในกลุ่ม	227.098	295	.770		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .981 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 78 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของมารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

78.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	45	4.44	1.159	.173
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	4.33	.516	.211
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.63	1.061	.375
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	4.44	.894	.113
เกษตรกร	86	4.58	.833	.090
รับจ้าง	53	4.70	.845	.116
แม่บ้าน/ว่างงาน	35	4.46	.980	.166
อื่นๆ	7	5.14	.900	.340

78.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.349	7	295	.227

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .227 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

78.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.538	7	.791	.928	.485
ภายในกลุ่ม	251.518	295	.853		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .485 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 79 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีวะของมารดาที่ระดับภาพรวม 7 อนุบัญญัติสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

79.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุบัญญัติสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	45	4.53	1.057	.158
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	4.33	.516	.211
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.25	1.035	.366
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	4.51	.780	.087
เกษตรกร	86	4.51	.682	.073
รับจ้าง	53	4.51	.750	.103
แม่บ้าน/ว่างงาน	35	4.34	.684	.116
อื่นๆ	7	4.57	.535	.202

79.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.298	7	295	.027

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05
ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบ
ค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 56

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวน
เพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอนุบัญญัติแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ
ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 80 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

80.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	99	4.24	.671	.067
4 - 7 คน	108	4.52	.767	.074
8 คนขึ้นไป	96	4.19	1.039	.106

80.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
10.709	2	300	.000

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 57

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 81 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

81.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	99	4.30	.801	.081
4 - 7 คน	108	4.51	.791	.076
8 คนขึ้นไป	96	4.43	.992	.101

81.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.922	2	300	.021

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 58

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 82 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

82.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	99	4.42	.784	.079
4 - 7 คน	108	4.48	.837	.081
8 คนขึ้นไป	96	4.26	.976	.100

82.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.930	2	300	.147

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .147 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

82.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.630	2	1.315	1.748	.176
ภายในกลุ่ม	225.634	300	.752		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .176 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฅ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 83 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

83.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	99	4.61	.879	.088
4 - 7 คน	108	4.58	.887	.085
8 คนขึ้นไป	96	4.45	1.004	.102

83.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.364	2	300	.695

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .695 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

83.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.430	2	.715	.839	.433
ภายในกลุ่ม	255.626	300	.852		
รวม	257.056	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .433 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 84 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

84.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวน เพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	99	4.55	.674	.068
4 - 7 คน	108	4.51	.717	.069
8 คนขึ้นไป	96	4.40	.934	.095

84.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.229	2	300	.006

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05
ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบ
ค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 61

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงาน
พิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึง
ทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงาน
พิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงาน
พิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 85 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	56	4.41	.987	.132
ไม่เคยทำ	247	4.30	.812	.052

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Not Assumed เท่ากับ .452 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 86 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	56	4.43	1.006	.134
ไม่เคยทำ	247	4.41	.831	.053

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .075 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .903 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 87 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อช่วยชนะส่วนตน

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	56	4.38	.945	.126
ไม่เคยทำ	247	4.40	.853	.054

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .210 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .866 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 88 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	56	4.55	.971	.130
ไม่เคยทำ	247	4.55	.913	.058

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .583 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .959 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 89 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	56	4.43	.892	.119
ไม่เคยทำ	247	4.50	.754	.048

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .031 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Not Assumed เท่ากับ .591 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ' ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 90 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	119	4.38	.920	.084
ไม่เคย	184	4.29	.795	.059

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Not Assumed เท่ากับ .381 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 91 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

ประสพการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	119	4.50	.982	.090
ไม่เคย	184	4.36	.776	.057

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Not Assumed เท่ากับ .174 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 92 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	119	4.47	.910	.083
ไม่เคย	184	4.34	.841	.062

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .225 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .211 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 93 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ^๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	119	4.60	.951	.087
ไม่เคย	184	4.52	.905	.067

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .504 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .460 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 94 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	119	4.53	.811	.074
ไม่เคย	184	4.46	.760	.056

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .331 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .428 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 95 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับ
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสพการณ์ในการ เข้าร่วมกิจกรรมโดย สมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
เคย	211	4.45	.817	.056
ไม่เคย	92	4.02	.838	.087

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Not Assumed เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เคยมีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เท่ากับ 0.433

สมมติฐานที่ 72

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 96 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	211	4.53	.841	.058
ไม่เคย	92	4.15	.864	.090

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .351 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เท่ากับ 0.379

สมมติฐานที่ 73

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 97 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	211	4.51	.819	.056
ไม่เคย	92	4.12	.924	.096

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .919 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เท่ากับ 0.392

สมมติฐานที่ 74

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 98 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	211	4.73	.893	.062
ไม่เคย	92	4.13	.854	.089

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .056 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เท่ากับ 0.599

สมมติฐานที่ 75

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 99 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	211	4.60	.739	.051
ไม่เคย	92	4.23	.813	.085

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .989 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เท่ากับ 0.369

สมมติฐานที่ 76

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 100 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

100.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	2.50	1.000	.500
ไม่เต็มใจ	11	3.18	.982	.296
เฉย ๆ	89	4.13	.607	.064
เต็มใจ	116	4.38	.787	.073
เต็มใจอย่างยิ่ง	83	4.69	.840	.092

100.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
7.003	4	298	.000

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 77

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 101 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

101.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	3.25	.957	.479
ไม่เต็มใจ	11	3.82	.874	.263
เฉย ๆ	89	4.13	.855	.091
เต็มใจ	116	4.47	.763	.071
เต็มใจอย่างยิ่ง	83	4.78	.827	.091

101.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.236	4	298	.918

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .918 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

101.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	27.877	4	6.969	10.504	.000
ภายในกลุ่ม	197.727	298	.664		
รวม	225.604	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความ

สมมูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่ (โดยวิธีของ Scheffe) ต่อไป

101.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ (i)	ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-.568	.476	.839
	เฉย ๆ	-.885	.416	.343
	เต็มใจ	-1.216	.414	.074
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.533*	.417	.010
ไม่เต็มใจ	เฉย ๆ	-.317	.260	.830
	เต็มใจ	-.647	.257	.178
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.965*	.261	.010
เฉย ๆ	เต็มใจ	-.331	.115	.084
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.648*	.124	.000
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.318	.117	.121

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe พบว่า มี 3 คู่ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 คือระหว่างระดับเต็มใจอย่างยิ่ง เปรียบเทียบกับระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง คู่กับระดับไม่เต็มใจ และคู่กับระดับเฉย ๆ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .010 .010 และ .000 โดยนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมมูลในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มากกว่าระดับไม่เต็มใจ และมากกว่าระดับเฉย ๆ เท่ากับ 1.533 0.965 และ 0.648 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 78

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม

อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ รัศมีนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 102 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

102.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	2.75	.957	.479
ไม่เต็มใจ	11	3.36	1.027	.310
เฉย ๆ	89	4.10	.784	.083
เต็มใจ	116	4.47	.807	.075
เต็มใจอย่างยิ่ง	83	4.82	.701	.077

102.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.274	4	298	.061

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .061 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

102.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	45.727	4	11.432	18.663	.000
ภายในกลุ่ม	182.537	298	.613		
รวม	228.264	302			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่ (โดยวิธีของ Scheffe) ต่อไป

102.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ (i)	ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-.614	.457	.772
	เฉย ๆ	-1.351*	.400	.024
	เต็มใจ	-1.716*	.398	.001
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-2.069*	.401	.000
ไม่เต็มใจ	เฉย ๆ	-.737	.250	.072
	เต็มใจ	-1.102*	.247	.001
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.456*	.251	.000
เฉย ๆ	เต็มใจ	-.364*	.110	.029
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.718*	.119	.000
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.354*	.113	.045

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากการเปรียบเทียบพหุคูณแยกเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe พบว่า มี 8 คู่ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 โดยผู้ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ที่มีความเต็มใจในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ไม่เต็มใจ เฉย ๆ และ เต็มใจ เท่ากับ 2.069 1.456 0.718 และ 0.354 ตามลำดับ ผู้ที่มีความเต็มใจในระดับเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ที่มีความเต็มใจในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ไม่เต็มใจ และเฉย ๆ เท่ากับ 1.716 1.102 และ 0.364 ตามลำดับ และผู้ที่มีความเต็มใจในระดับเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ที่มีความเต็มใจในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง เท่ากับ 1.351

สมมติฐานที่ 79

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 103 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

103.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	2.75	.500	.250
ไม่เต็มใจ	11	3.45	1.572	.474
เฉย ๆ	89	4.26	.731	.078
เต็มใจ	116	4.60	.853	.079
เต็มใจอย่างยิ่ง	83	5.01	.773	.085

103.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.284	4	298	.000

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 80

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 104 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

104.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	2.75	.957	.479
ไม่เต็มใจ	11	3.45	1.036	.312
เฉย ๆ	89	4.28	.639	.068
เต็มใจ	116	4.52	.691	.064
เต็มใจอย่างยิ่ง	83	4.88	.688	.075

104.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.219	4	298	.013

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 81

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 105 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	157	4.41	.891	.071
ไม่เคย	146	4.23	.788	.065

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Not Assumed เท่ากับ .071 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 82

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 106 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	157	4.52	.889	.071
ไม่เคย	146	4.31	.827	.068

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .218 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .036 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน โดย

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเท่ากับ 0.208

สมมติฐานที่ 83

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 107 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	157	4.50	.829	.066
ไม่เคย	146	4.28	.900	.074

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .691 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย t เท่ากับ 0.216

สมมติฐานที่ 84

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 108 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่งกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน สังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	157	4.68	.906	.072
ไม่เคย	146	4.40	.922	.076

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .935 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยมีประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย ๑ เท่ากับ 0.277

สมมติฐานที่ 85

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

H_1 : นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกัน

ตาราง 109 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	157	4.55	.788	.063
ไม่เคย	146	4.41	.767	.063

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .491 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-Tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .110 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 110 แสดงตารางสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 1 ถึง 85

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	การทดสอบความแปรปรวน และ									
	การทดสอบค่าเฉลี่ย									
	A		B		C		D		E	
เพศ	x	(/)	x	(x)	x	(/)	x	(/)	/	(/)
ช่วงอายุ	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	x	(x)	x	(x)	x	(x)	/	-	x	(x)
สาขาวิชา	x	(x)	/	-	x	(x)	/	-	x	(x)
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	x	(x)	x	(/)	x	(x)	x	(x)	x	(x)
ลำดับในครอบครัว	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)	/	-
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	x	(x)	x	(/)	x	(x)	x	(x)	/	-
สถานภาพของบิดา/มารดา	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)
อาชีพของบิดา	x	(/)	/	-	x	(x)	/	-	x	(x)
อาชีพของมารดา	x	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)	/	-
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	/	-	/	-	x	(x)	x	(x)	/	-
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	/	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)	/	(x)
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	/	(x)	/	(x)	x	(x)	x	(x)	x	(x)
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	/	(/)	x	(/)	x	(/)	x	(/)	x	(/)
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	/	-	x	(/)	x	(/)	/	-	/	-
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพ	/	(x)	x	(/)	x	(/)	x	(/)	x	(x)

A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์, B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต, C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว, D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยสัญลักษณ์แสดงผลของการ

ทดสอบใช้/ หมายถึงแตกต่างกัน และ x หมายถึงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และช่วงที่มีการแรเงา คือ ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย

จากตาราง 110 สรุปได้ว่า มี 7 คุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้แก่ เพศ ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ อาชีพของบิดา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศ อาชีพของบิดา และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศ และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปบางประการเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไปกับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงเลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ภายใต้สมมติฐาน $H_0 : \rho = 0$ (ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน) และ $H_1 : \rho \neq 0$ (ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน) ซึ่งแสดงการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย ดังตาราง 111

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท โดยพบว่า คุณลักษณะทั่วไปที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอุปนิสัย ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท ดังตาราง 112

ตาราง 112 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยกับชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท

อุปนิสัย	ชั้นปีที่กำลังศึกษา	เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวนเพื่อนสนิท
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	-.143*	.079	.096
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	-.061	-.044	-.058
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	-.059	.035	-.015
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	-.134*	.001	-.026
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	-.105	.077	-.073
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	-.099	.024	.038
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	-.010	.114*	-.114*
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	-.015	.026	.022
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	-.052	.033	-.022
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	-.072	.054	-.038
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	-.015	.080	-.026
ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	-.077	.057	-.040

*ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (2-Tailed)

จากตาราง 122 พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามในระดับต่ำกับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

ในขณะที่จำนวนเพื่อนสนิทที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามในระดับต่ำกับอุปนิสัย ที่ 5 เข้าใจ
ผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved